

Větrník

neděle

12. října 1997

1. MUŽ: HELE, KRAKONOŠ • 2. MUŽ: NE, NE, UFOUN! • 3. MUŽ: POLICAJT!

neděle 12. října 1997

9:00-13:00 KPR	sokolovna
10:00 vzpomínka na hřbitově	
11:00 přípravný výbor	kužárna
13:00 Kurz režisérů SČDO	škola
do 14:00 příjezd DS Polná	
14:30 KPR	sokolovna
14:30 dechovka	před divadlem
14:30 vítání DS Polná	MěÚ
15:00 vítání DS Polná	divadlo
16:00 představení	velký sál
Svatební cesta do Jiljí	DS Kaznějov
18:30 setkání poroty	kužárna
19:00 Slavnostní setkání	malý sál
19:30 představení	velký sál
Svatební cesta do Jiljí	DS Kaznějov
21:30 KPR	půdička
21:30 zasedání poroty	kužárna
cca 22:30 společenský večer	hasičovna
DS Kaznějov	hraje Bukovjan
asi tak 24:00 příjezd N ěm ěice	

Místo obvyklé recenze

Komedyje o Františce...

Včerejší večer letošní přehlídky byl takzvaně předskokanský, takže jej nehodnotila odborná porota a ani jsme o něm dnes společně nehovořili v malém sále Krakonoše. Přesto se mi zdálo, že by byla škoda, kdybychom o představení pomlčeli. Přepadla jsem proto s diktafonem Jiřího Hrašeho a požádala jej o jeho názor. Tady je:

"Komedyje o Františce a Honzíčkovi patří do řady sousedských her, která je pro interpretaci

vážím jilemnických, že se o ni pokusili. Myslí si, že se jim to zdařilo v něčem méně, v něčem více. Především si šťastně poradili s typovým obsazením, volili vzhledem a základem projevu herecké typy tak, aby určitým způsobem zvýraznily postavu v jejích reálných nebo v nadsazených, poněkud karikovaných rysech. Dobře si poradili při shakespearovskey bohaté proměně prostředí, s principem scénografických změn i s barevným, výrazným kostýmováním. Samozřejmě tu nejobtížnější stránku věcí zvládli jenom někteří, myslím, že v čele s Honzíčkem - totiž tu upřímnou, plnou, jakoby vážnou polohu, která v důsledku působí jako naivní nebo humorná pro

dnešního diváka.

Inde se hrálo takřikajíc od podlahy se vším všudy a bylo to v některých výkonech naneseo trochu tlustými barvami. A nejméně si cením aktualizačních prvků - myslím si, že nebyly na úrovni upřímné naivity humoru předlohy samé a že nepomohly ředstavení k většímu efektu, byt samozřejmě (jak jinak ani býti nemůže), publikum to pochopitelně automaticky kvituje. Ale zdá se

velice vděčná divácky, ale velice obtížná interpretačně, herecky. Je vlastně třeba na prvním místě zvládnout hereckou situaci, vývoj a tak dále jakoby normálních postav příběhu a potom dodatečně poněkud zjednodušovat, vypouštět, vybírat určité prvky, kterými se situace, herecká postava, vývoj příběhu naznačuje. Je to vlastně taková dvojí práce. To vzniká z faktické příčiny, že jde zároveň o příběh sám a přitom také o rekonstrukci určitého typu hereckého projevu. V tom se mi zdá ta práce velice obtížná a velice si

mi, že v řádu této hry taková ta přímá palba na bránici není zrovna nejšťastnějším prostředkem. Myslí si podle toho, jak jsem se na soubor díval, že nemá v tomto složení příliš velkou hereckou zkušenost, takže přece jenom musím zopakovat to, co už jsem řekl: že si cením toho, že si ten úkol vzali, protože to nebyl úkol lehký a převážně se s ním podle mého soudu porvali velice poctivě a se slušným výsledkem."

Jiřího Hrašeho zpovídala -ex-

Kde se letos urodilo pro Krakonošův divadelní podzim

Dalo by se říci, že se program Krakonošova divadelního podzimu 1997 zrodil jako obyčejně... Kdyby namísto původně ohlášených šesti krajevých přehlídek a jednoho výběru nebyly uskutečněny de facto přehlídky čtyři a kdyby onen výběr nevyzněl na prázdnou.

Přesněji, krajevých přehlídek, dávajících možnost prezentace a konfrontace výsledků práce souborů z míst, které mají charakter venkovských sídel, se uskutečnilo vlastně pět. Jedna z nich však zdá se, programově rezignovala na možnost odborné reflexe inscenací a potažmo na doporučení souborů k účasti na přehlídce národní. Je to stará písnička o přehlídce v městečku Dobrovice na mladoboleslavsku.

Programově radě KDP bylo z krajevých přehlídek předloženo celkem 6 návrhů, z toho 3 nominace. Dalších sedm návrhů bylo předloženo členy odborného aktivu ARTAMA a zástupci zájmových divadelních organizací. Ty se s výjimkou Rádobydivadla Klapý a jeho inscenace na motivy H.Ibsena P.G. aneb Romantickéj příběh týkaly nesoutěžního programu (představení pro děti, hostující soubory).

Programová rada na svém jednání dne 11.6.1997 v pražské ARTAMĚ zasedala ve složení: prof.PhDr. Jan Císař, CSc., Vladimír Dědek, Jan Hejral, Svatava Hejralová, Mgr. Jiří Hraše, Mgr.Jaroslav Kodeš, Vlastimil Ondráček, Mgr. Milan Schejbal, PhDr. Milan Strotzer, ing. Jaroslav Vondruška a ing. Mgr. Vladimír Zajíc. Pozvána, omluvena, leč nepřítomna byla Jarmila Černíková - Drobná. Bez práva hlasovat a rozhodovat byli jednání přítomni někteří další členové odborné rady ARTAMA a Josef Malinek. Po rušné diskusi a hlasování jmenovaných bylo do programu KDP 1997 přijato 6 inscenací, tj. všechny navržené z krajevých přehlídek do soutěžní části přehlídky a 3 inscenace hostujících

souborů. K hostování byly přizvány tyto soubory: DS při MěKS Jilemnice s lidovou hrou KOMEDYJE O FRANTIŠCE, DCEŘI KRÁLE ANGLICKÉHO, A O HONÍČKOVI, SYNU KUPCE LONDÝNSKÉHO na předvečer zahájení KDP, dále DS MěKS Němčice s představením pro děti - H. Ch. Andersen : KŘESADLO a konečně na základě ověření inscenačního výsledku v chorvatském Daruvaru, jímž byl pověřen dr. Strotzer přípravným výborem přehlídky a na základě dobrozdání režiséra inscenace byl na KDP pozván krajský DS České besedy v Daruvaru s inscenací hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti. Nebyli stanoveni náhradníci, což se posléze ukázalo chybou, ale o tom až v závěru tohoto článku.

Jaké byly základní zdroje výběru :

POJIZERSKÉ HRY DOBROVICE

V pořadí již 48. ročník přehlídky měl ve dnech 8. - 30.5.97 na programu 10 inscenací, z toho jedna sestávala ze tří aktovek. Jen tři soubory se však mohou považovat za venkovské. DS OB Dolní Stakory uvedl hru Jana Zárubského LÁSKA NA HORÁCH, loutkové divadlo OB Žerčice sehrálo hru Bohumila Svatoně SŮL NAD ZLATO a domácí soubor Dobrovít se zúčastnil svým nastudovaním hry Jaroslava Dvořáčka VZPOURA NA OVOCNÉM TRHU. V Dobrovici se nic odborně nerefletovalo a tudíž odtud za střední Čechy nepřišel žádný návrh.

ŽLUTICKÉ DIVADLNÍ LÉTO

Tento pevný článek západočeských příležitostí k setkávání divadelních souborů měl původně na programu 5 inscenací, nakonec se hrály pouze 4.

Větník 1/1997

Přehlídka se konala od 6. do 8.6.97. Domácí soubor Žlutíčan ji zahájil komedií Antonína Procházky S TVOJÍ DCEROU NE (nominace), DS Štace Kaznějov vystoupil s hrou Miroslava Skály SVATEBNÍ CESTA DO JILJÍ, Mančtínský lidový amatérský spolek komediantů se představil s DÍVČÍ VÁLKOU Františka Ringo Čecha a DS MKZ z Horšovského Týna přijel s inscenací hry Guilila Szarnicchio a Renza Tarabusiho KA VIÁR NEBO ČOČKA (doporučení).

JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO

8.-11.5.97 se posedmé uskutečnila přehlídka v Josefově Dole, tentokrát pro pět severočeských venkovských souborů. Otevřelo ji představení domácího souboru J. K. TYLA určené dětem: ZLATÁ KRÁLOVNA, vycházející z dramaturgie pohádky O. Waltrové Magdou Mikešovou (doporučení). J. K. Tyl z Lomnice nad Popelkou sehrál hru J. Drdy DALSKABÁTY, HRÍŠNÁ VES ANEB ZAPOMENUTÝ ČERT. Po letech přijel DS Krupka s inscenací dvou aktovek A. P. Čechova, uváděných pod společným názvem NÁMLUVY S MEDVĚDEM (nominace). Rádobydivadlo Klapý se přehlídce zúčastnilo s Werichovým FIMFÁREM. A konečně, soubor Havlíček ze Zákup sehrál frašku E.A. Longena DEZERTÉR Z VOLŠAN.

VÝCHODOČESKÝ VÝBĚR

Ve východočeském regionu tento rok nebyla plánována postupová přehlídka a soubory se měly možnost hlásit s tím, že bude proveden výběr pro KDP v místech jejich působení. Žel, žádný soubor se nepřihlásil.

HANÁCKÝ DIVADELNÍ MÁJ

Ve dnech 3.- 10.5.97 se v Němčicích nad Hanou udála nejrozsáhlejší přehlídka venkovských souborů u nás vůbec, nadto spojená s přehlídkou

činoherního divadla pro děti. Vystoupilo na ní 12 divadelních souborů, z nichž bylo možné vybrat pro KDP, z toho dvě představení byla určena dětskému publiku. Zahájili Zmatkaři z Dobronína hrou Armanda Salacroua PŘÍLIŠ POČESTNÁ ŽENA. Z Rájce - Jestřebí se představily na Hanáckém divadelním máji hned dva soubory s těmito inscenacemi : Jerome Killy - DRAHÝ LHÁŘ a Frederico Inclán - NOC S CASANOVOU. DS z Velkých Opatovic sáhl po známém textu Johna Patricka OPALU MÁ KAŽDÝ RÁD. Divadelníci z Brodku u Přerova nastudovali hru MARYŠA brí Mrštíků. Nejmladší soubor přehlídky Klub lysických herců se pokusil zvládnout nelehký žánr situační komedie v inscenaci hry Georgese Feydeaua DÁMSKÝ KREJČÍ. Hru se zpěvy od K. J. Erbena SLÁDCI sehrál DS z Nového Veselí. Divadlo Duha Polná, motivováno bestsellerem, uvedlo vlastní dramaturgii (Petr Vaňek a Jitka Smejkalová) úsměvných příběhů ze života KDO JE TADY SLEPICE? (doporučení). Poprvé se na přehlídce představil soubor Hokus z Postřelova s hrou Oldřicha Daňka ZDALEKA NE TAK OŠKLVIVÁ, JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO. Vrcholem přehlídky byla svébytná úprava operety Florimoda Hervého a Henri Milhaca Vlastimilem Peškou, nazvaná MAM'ZELLE NITOUICHE - KY aneb LÁSKA KVETE V KAŽDÉM VĚKU (nominace).

Z části německé přehlídky, věnované činohernímu divadlu pro děti, je k uvedeným 10 inscenacím třeba přiložit další 2, a sice domácí soubor s inscenací pohádky H. Ch. Andersena v úpravě Milana Pavlíka KŘESADLO a také plumlovské nastudování pohádky Karla Čapka O PRINCEZNĚ SOLIMÁNSKÉ.

SEVEROMORAVSKÁ A SLEZSKÁ PŘEHLÍDKA VE ŠTRAMBERKU

Přihlásil se pouze jeden soubor a tak z přehlídky sešlo. Soubor dostal příležitost vystoupit v Němčicích.

SUMA SUMÁRUM: Jsou - li mé informace úplné, soutěžní program letošního KDP čerpal z Větrník 1/1997

rezervoáru 25 inscenací, které byly zaregistrovány krajovými přehlídkami. To je pouze o jednu méně, než tomu bylo v roce předchozím. Vědomí, že na letošním listopadovém Erbenově Žebračku bude docela slušný počet souborů ze středočeského regionu a další informace o inscenacích venkovských souborů, které se přehlídek nezúčastnily, mne opravňují k tvrzení, že se podhoubí pro dobré venkovské divadlo pozvolna rozrůstá, i když to tak na první pohled nevypadá.

OJEDINĚLE V HISTORII

KDP NASTAL PROGRAMOVÝ VÝPADEK

Krátce před zahájením přehlídky Žlutický Žlutičan musel odvolat svou účast s komedií S tvojí dcerou ne. Programová rada nestavila žádné náhradníky. Ostatně, za dlouhá léta nebylo nic takového zapotřebí. Co teď?! Sešly se dva názory na řešení. Jeden byl pro pozvání souboru Štace Kaznějov nesoutěžně jako hosta KDP, tj. soubor, který se zúčastnil stejné krajové přehlídky jako soubor Žlutický. Druhý názor prezentoval pozvání hostujícího souboru, který je indiferentní, tj., který se letos nezúčastnil žádné krajové přehlídky venkovských souborů. Oba náhledy na řešení byly propojeny v jeden. Byla výtýpována představení prověřená Divadelní Třebíčí a Jiráskovým Hronovem a aniž by byl pomínut soubor Štace z Kaznějova, bylo určeno pořadí, v jakém budou soubory osloveny a přizvání k hostování za odvolaný Žlutičan.

Pořadí 7 souborů bylo toto:

1. Sázava / W+ V + J - Divotvorný hrnec. 2. Dostavník Přerov / J. Suchý, J. Šlitr - Šest žen Jindřicha VIII., 3. Šmíra Přerov / L. Gershe - Motýli. 4. Divadélko Na peróně Praha / Jeanne Marie Leprice de Beaumont - Panna a netvor nebo J. Zeyer - Radúz a Mahulena, 5. Jesličky Hradec Králové / J. Gay aj. - Macheat K. Superstar aneb Žebrácká opera, 6. Jeseník / A. Casona - Štromy umírají vstoje, 7. Štace Kaznějov -- M. Skála - Svatební cesta do Jiljí.

Prvních šest souborů bylo rádo, ale nemohlo,

šestý nebyl k dovolání, sedmý nabídku přijal.

Tak se nám ten soutěžní program nebyvale zúžil. Divadla ale budou stejně jako jindy a soutěžní dimenze je až ta poslední, o kterou na jakékoli přehlídce jde, natož na vysocké. Pobuďme v divadelním míru, aniž bychom ztráceli míru.

Milan Strotzer

Mějme se!

Když jsme se včera dopoledne se Sašou (Gregarem) a Jaromírem (Voseckým) blížili autem k Vysokému, vítala nás mlha, vítr a déšť a hory byly tam kde mají být jen díky naší představivosti a fantazii. Leč depresivnost počasí jsme překonali poměrně snadno: těšíme se přece ze všeho nejvíc na kamarády, s nimiž se tu každý rok setkáváme. I letos pocítuji to stejné vzrušení, když první vkročím do Krakonoše. Jako jindy se zhluboka nadechnu a nasaju atmosféru vonící pospolitostí, divadlem i konkrétními lidmi které mám s přehlídkou spjatý. Vkročím do budovy a nejdřív se podívám vpravo k prodejnímu pultíku, jestli už tam někdo sedí - čekala jsem Mařenku Hejralovou a nepletla jsem se. Pak téměř zapovídám o fotografa a našeho redakčního spolupracovníka Ivo Mičkala a pokračuju do hospůdky v malém sále a ke kuchyňce na půdu a do techniky... a všude je někdo, koho ráda vidím a na koho se celý rok těším, ať už je domácí nebo přespolní. Cítím tu i ty, kdo už tu nemohou být a kdo po léta ducha této přehlídky vytvářeli a naplňovali. Ale to už je to odvěké předávání štafety...

Když jsme se po chvíli odcházeli ubytovat, hory už byly docela viditelné a trošku prosvítalo sluníčko. To nás snad Krakonoš alespoň nachvilku odměnil za to, že jsme se na něj nezlobili za škaredé počasí. A já věřím, že ať už bude jakkoliv mlhavo, deštivo, větrno, sněživo či co ještě může nastat, my se tu všichni společně budeme mít dobře. A tak nám všem přeju, co kdo k tomu potřebujeme: štěstí na divadelních prknech, hezké divadelní zážitky, nová poznání (jevů i lidí), spoustu hezkých setkání, co nejméně organizačních zádrhelů, hodně srandy a ptákovin, dobré jídlo a pití a skvostnou náladu! Prostě: mějme se jak nejlíp umíme!!!

-ex-

Odborná porota

Pracuje ve stejném složení jako v loňském roce: Předsedá jí prof. PhDr. Jan CÍSAŘ, CSc., divadelní vědec a pedagog DAMU Praha, členy jsou Mgr. Milan SCHEJBAL, umělecký šéf a režisér Divadla ABC Praha, Jaromír VOSECKÝ, scénograf Východočeského divadla v Pardubicích, Mgr. Jiří HRAŠE, režisér (delegován za SČDO) a Vladimír DĚDEK, režisér (delegován rovněž za SČDO). Tajemníkem poroty je Milan STROTZER z pražské ARTAMA. Mám všechny tyhle pány ráda a přeju jim za sebe a za všechny, aby se jim dobře pracovalo a aby jim s námi bylo příjemně. (Ale, přece jen, mezi námi děvčaty: není těch mužskejch už dlouhou dobu nějak moc?) ex

Vernisáž v muzeu

Kdo se včera odpoledne vyšplhal do podkrovní galerie muzea, určitě nelitoval. Byla zde zahájena výstava, kterou připravil Svaz českých divadelních ochotníků. Mohli jsme se seznámit s fotografiemi nejvýše oceněných interpretů všech ročníků soutěže o Pohárek SČDO i s ukázkou práce absolventů scénografické školy SČDO. Taky ovšem s divadlem českých krajanů v Chorvatsku, především v okolí Daruvaru - kromě fotek, plakátů a článků z tisku je tam i mapka: - jen v Daruvantské oblasti, kde žije asi 12 tisíc krajanů působí stále osm divadelních souborů a dalších tři pracují

příležitostně! Jsou tam taky dokumenty týkající se inscenace Našich furiantů, kterou uvidíme na závěr letošní přehlídky.

Tak tohle všechno můžete vidět i vy, pokud se vyšplháte pod střechem muzea. Ale už neuslyšíte, co jsme slyšeli my. Předseda SČDO Josef Doležal pohovořil o tom, proč vlastně svaz výstavy pořádá, proč vypisuje soutěže pro fotografy... Je třeba zlepšit dokumentaci činnosti souborů a vůbec, podněcovat lidi k aktivitě, propagovat ochotnické divadlo. Proto zasévají semínka...

Pak moc hezky hovořila krajanka Věra Bartošová (na snímku s Vlastou Ondráčkem) o divadelní a vůbec kulturní činnosti krajanů v oblasti Daruvaru, kam naši předkové přišli už před dvěma stoletími. Moc jsem litovala, že jsem nezapnula dikafon. Ale Saša už má s Věrou započatý rozhovor, takže jej posleže zveřejníme. Tolik moje krátká zpráva z vernisáže. Na závěr jen doporučení: běžte se podívat! ex

P.S. Přece jen neodolám jedné krátké notice: Věra je z Končenic, což je vesnice, v níž krajaní tvoří více jak polovinu obyvatel. Takže jejich náčelník (to je jako u nás starosta) říká, že je jediným náčelníkem, který vládne vesnici v níž je menšina většinovým obyvatelstvem.

Kdo bydlí ve Spořitelně,

nechť si zapíše do paměti mozkové, papírové nebo digitální, následující časy pro potěchu svého žaludku či ledvin (neboť jak říkával Kája Mařík, dobré věci nejdou do žaludku, ale rovnou do ledvin): snídaně je podávána od 7.30 do 9 hodin, oběd od 11.30 do 13 hodin a večeře od 17.30 do 19 hodin. Dobrou chuť!

ex

To je vaše role, pane lékárníku!

Jak daleko, že je to z Jilemnice do Tříčce? Co bys kamenem dohodil a zbytek uběhl. Na krkonošské zimní mapě jsem Jilemnici nenašel, protože, mrška, se na její list už nevešla - kromě několika vesnic v okolí, které k naší zprávě ovšem patří. Divadelníci z Jilemnice totiž z poloviny patří mezi občany tohoto podhorského městečka, způle další se různě dopravují do zkoušek, mapu samozřejmě nepotřebují. Cestu znají jak své boty, zvlášť když mrzne nebo leje. Takový Čestá Bláha bymohl vyprávět. On jako jeden z oudů Vysockého divadla nakonec raději v Jilemnici ukotvil svůj rodinný koráb, aby o půlnoci nemusel šlapat z Jablonečka vzhůru přes Tříč do domovské obce. A z Tříčce pochází Františka, dcera krále anglického, jak ji sepsal kdosi z lidových písmáků-divadelníků, jichž tady bylo vždycky dost. A co tradice Jilemnické? Ptáme se režiséra sobotního představení, Zdeňka Karáska, jinak jednoho ze strážců Krkonošského národního parku: "Samozřejmě, že Jilemnice má své typické krkonošské tradice, muzikantské, divadelnické, literární - my jednu z nich vlastně pěstujeme. Dřív tu působil soubor Kollár, jen o něco málo mladší než divadlo ve Vysokém. Velmi úspěšný soubor, snad dvakrát byl i na Hronově. Před třiceti lety z nějakých důvodů zanikl, takže my, kteří jsme se k ochotnickému divadlu sešli v roce 1989, jsme na tento soubor vlastně ani už nemohli navázat. Vznikli jsme spontánně, zkusili zatím ode všeho trochu - troufale jsme začali Radúzem a Mahulenou, hráli pohádku jilemnického autora, pana Gärstnera, Dábelské klíče, Casonovy Stromy umírají vstoje, Obchodníka s deštěm...

Komediji o Františce jsem (za pomoci dr. Sojkové) objevil v Krkonošském muzeu ve Vrchlabí a když jsem ji souboru přečetl, zavládly rozpaky. Ovšem nakonec jsme to zvali i jako příležitost, aby si zahrála spousta lidí. Zájem o ochotnické divadlo je u nás veliký. Konečně i o publikum nouzi nemáme, v Jilemnici bývá plno, i v okolních vesnicích. Mimochodem v úterý budeme hrát v Praze, na akci Divadlo za plotem, kterou

organizují lidé kolem Bohnické léčebny.

My jsme takový typický ochotnický soubor, hraje v něm lékárník, pumpař od benzínu, studenti... Po Františce jsem chtěl znovu uvést mého oblíbeného autora Casonu, Jitřní paní, ale musím počkat, až budu mít správné obsazení. Takže tlačím kolegu, aby mě vystřídal a zdá se to nadějně. V březnu zřejmě bude premiéra."

-sg-

Kaznějovský trn z paty, aneb záskok, aneb zahrajeme i jízdní řád.

"Tedy Žlutíci byli jasně lepší a je nám líto, že sem nemohli přijet, ale my se budeme snažit, aby to naše představení, které jsme s láskou a hroznou chutí udělali, dopadlo dobře. Pan prof. Císař, nám řekl už dvakrát, že jsme schopni zahrát i jízdní řád, takže mu letos ten jízdní řád zahrajeme. Děsně jsme se pobavili knížkou Miroslava Skály Cesta do Jiljí a snažili se ji zvládnout v dramatické podobě. Má to různá úskalí. Hrajeme dramatizaci Jany Kubátové, která je herečkou plzeňského divadla a s námi spolupracuje - asi tak, že vyloží záměry, udělá dramaturgickou úpravu, nahrubo naaranžuje a my to pak sami dotváříme. Jak jinak to dělat, když nikdo z nás se necítí být režisérem. Nás "služebně starších" je už málo, ale máme řadu mladých lidí, kteří mají chuť hrát a tahle hra mnohé vyřešila - oni do toho dávají svůj tvůrčí vklad, své nápady a o tom celá hra vlastně je. Nikdy ale neodhadneme, jak které představení dopadne, jednou je skvělý, jednou nestojí za nic, ale i to považujeme za normální. Víš, Kaznějov má kolem tří tisíc lidí, teď zrovna jsme povyšovaní na město! Takže jsme na to patričně hrdí. Je to velké průmyslové centrum a nemáme problémy s tím, že by se vyliďňovalo. Lidé jsou naučené chodit za kulturou, resp. za námi, na večery při svíčkách na večery poezie, chystáme pohádku, reprízu Fulghumá a Haliny Pawlovské, od Oty Pavla Sportovní povídky, právě na počest povýšení na město. Vždyť nás město podporuje a dává na činnost", pravila jendfím dechem Alena Svobodová.

-sg-

Poslední slovo režiséra

(pod tímto titulkem budeme pravidelně zveřejňovat to, co zpravidla režisér před začátkem představením nikdy nahlas nevyšloví.-sg-)

Zdeněk Karásek, Jilemnice:

"To radši ten diktafon zastavte. No, herci by měli být odvážní a ne křečovití, jako posledně tady, když z přemíry odpovědnosti a vůle být co nejlepší, křečovití byli. Snad nás to dnes nepostihne."

Alena Svobodová, Kaznějov:

"Jé, ale já jsem jenom asistentka, za to může Jana Kubátová! Ale nešť - je to vabank. Tohle představení už bylo "u ledu", ve čtvrtek jsme ho oprášili, když nám řekli o Vysokém - ale jsme tak rádi a máme tak strašnou chuť si tady zahrát, že to provedeme až do roztrhání těla."

Jednou větou

Samozřejmě, již se odbyla první vítání, s panem místostarostou Karlem Bártou příjemná a vtipná, mimochodem dnes, tedy v neděli, slaví paní místostarostová takové malé kulaté narozeniny k nimž ji blahopřejeme a vracíme se k vítání, kde padaly bonmoty zdvořilostní i politickokomunální, divadelní a nad divadlem pak mlhy, a Krakokoš, když vylezl, poodhalil místo nožky kousek Lysé hory, aby se neřeklo a Kačenka mu nena-práskala, že se čmouří na hosty, taky něco povídal v tom smyslu, že nás vítá na svůj dvacátý sedmý podzim a při tom bylo všude kolem a kolem sponzorů vymalovaný, že je to o ročník víc, tak si říkám, asi se poplet, taky nápověda do něj hustila zpod mantlu, jenže on měl pravdu, ve Vysokým se totiž vždycky říká o ročník míň než se píše, protože ten úplně první ročník byl v Žebráku a ten druhý první byl teprve tady, proto tedy XXVIII. čtete XXVII.,

ale nezkoušejte to podobně při čtení cem na jídelním lístku... -sg-

Hory a Kašpárek

Jak to jde dohromady? Oboje je na triku. Tedy - ne na jednom, ale na dvou. To první je tričko Krakonošova divadelního podzimu. Když už nám nebude přát počasí, stačí se podívat na zelenou louku přecházející do modrobílých hor a oblaků. Co, podívat - lépe hned obléct. Třeba se pak usměje i sluníčko! To druhé triko je triko Loučkovské scény Vysokého nad Jizerou. Je taky veselé a jak jinak, když je na něm Kašpárek (mimochodem, už se těším, až ho uvidím ve čvrtek v akci).. Obě trička si můžeme u stánku v divadle koupit. Nejspíš neodolám - zvolna se ze mě stává sběratel divadelních trik. A teď mi tak napadlo: že by byla docela hezká divadelnětričková výstava?! ex

HYBLER textil. s.r.o.,

závod 07, Jablonec nad Jizerou zve všechny zájemce k nákupu ve své prodejně naproti závodu. Můžeme si nakoupit lůžkoviny, košilové vložky, závěsové a dekorativní tkaniny, šatovky, technické tkaniny - to vše v přijatelných cenách. (K tomu dodávám pro ty, kdo by náhodou nevěděli: v případě slušného počasí je to do Jablonečku krásná procházka!) -ex-

KVALITÁŘ O VDRÁČEK KOLAČ ROVNĚŽ OCHUTNAL

Za pár drobných tolik radosti!

Jen jsem otevřel dveře do Krakonoše a pozdravil se s paní Hejralovou (nadšeně, že ji vidím tak pěknou a při sile - loni jsem měl absenci), nezbylo než abych otevřel i peněženku, protože s ošatek na stolku se na mě smály krásní keramičtí ptáčkové a krásné keramické rybičky a krásné skleněné bombónky a dózičky a válečky... Tyhle věcičky již osvědčeně na Vánoce větším mezi jiné ozdoby na vánoční stromek, a pak, když přijdou přátelé, jen tak, aby se neřeklo, vždycky sáhnou, odtrhnou a podarují... Radost mám dvakrát, když ve Vysokém nakupuju a podruhé, když rozdávám. A může za to milá paní Jana Holečková a paní Eva Pohořalá, které jsou autorkami těch milých věciček.

-sg-

Kuchyňka děkuje!

Včera se najednou splašily schody z kuchyňky na půdě a zatoužily stát se eskalátorem. Leč jejich pohyb dolů byl nežádoucí a životu nebezpečný.

strana 9

Zkrotila je ovšem
krakonošácká technická
mládež - mladý Hejral a mladý
Seidl. Teď už jsou schody zase
hodné a sedí pevně tam, kde
mají být. Kuchyňka si chválí.
Kuchyňka děkuje! Oběma a
moc!!!
ex

U komediantů

Tak to je název letošní scénky v loutkovém divadle. Nejspíš to každý pozná, přinejmenším z titulku jídelního lístku. Já jsem se ovšem musela zeptat.

Může za to Saša - zmátly mě jeho návrhy, kterými zpestřoval naši popříjezdovou chutnou krmí: jako například "Komediantské tažení" nebo - ještě lépe - "Vysočtí dobyli s divadlem Prahu". (Podrobněji v jeho příspěvku níže) -ex-

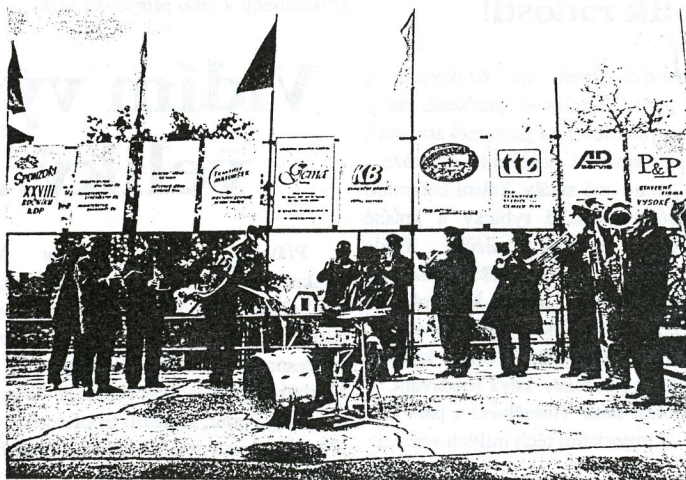
Vidím výjev veliký...

Přátelé, jevištní obraz v Malém sále Krakonoše není pouhou muzeální ukázkou místního loutkářského depozitáře. Umně sestavený výjev má letos smysl více než výmluvný. Kritizuje současnost a mříí, jak jinak, do budoucnosti. Výklad výjevu je tedy nasnadě: "Vysočtí ochotníci dobývají Prahu, kteréžto troufalosti v němém údivu přihlíží ministr Ruml, zatímco ministr Talif marně na kolenu prosí, aby vysočtí jeho ministerstvu přispěli něco na kulturu a uchránili chátrající Siroťčinec plný chudých úředníků." Pokud je to jinak, prosíme ctěné publikum, aby samo výjev popsalo a do redakce Větrníku svou relaci zaslalo.

-sg-

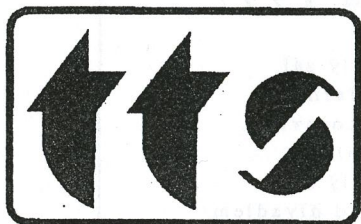
Větrník 1/1997

Z fotek, které zbyly na stole aneb z událostí prvního dne

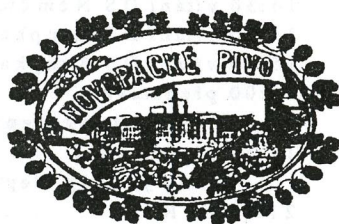

Sponzoři XXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Okresní úřad Smily
Městský úřad Vysoké nad Jizerou

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Mechanizované zemní práce
František Matoušek
512 11 Vysoké nad Jizerou

Co je to mluvit po kerконоšsku?

Krajáci zeza Paky nebo v Praze v rádiu si myslují, že zahovořej po kerконоšsku, když řekno, že v "Merklouje perší na smerkový perkýnko". Kdo je v Merklouje rodilej, tomu vyjde vono "e" z huby vo půl taktu kratší. Taky nám vyčítají, že máme leckerý slova skmotřený s němčinou. Je vo tom stará poudačka: Když Kristus pán se svatým Petrem rozsejvali řeč, sypali z jenný mošny na českou stranu, z druhý na německou. Kudy se brali po horách, vostał za nima holej plac. I vyklepál Petr vobě mošny, co nim zbylo, a prej, lidi budou mít? na tom kameništi stejnou cuckotu a dyť voni se ňák shovořej. A ptáte se, esli se co zachovalo z jazyka dědků po sou dobu? Enu, tak: Šel sem vonen tejden na houby do lesa. Hledám ten les, kam se poděly stromy? Cosi z melby terčalo vzhůru k nebesům, a byl to mocnej háj. Na každý třeše televizní anténa. Kerej čerchmant nám vyměnil dřeujený stromy za železný strašillata? Ale abych nestejskal, je to zrychtovanost?! Nemusíte votáčt v hubě jazykem, stačí votočit knoflík a bedýnka vodhovoří i vodtejnoří ušecker za vás. Jen když dou přes vobraz čárymáry a muří nohy, uleví si jeden jako v Merklouje a pošle ten vynález do perkýnka.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

pondělí 13. října 1997

9:30 rozborový seminář	malý sál
11:00 přípravný výbor	kuřárna
13:00 KPR	sokolovna
13:00 Kurz režisérů SČDO	škola
13:30 loučení s DS Kaznějov	malý sál
14:00 dechovka	před divadlem
14:00 vítání DS Němčice	MěÚ
14:30 vítání DS Němčice	divadlo
14:30 vítání DS Krupka	MěÚ
15:00 vítání DS Krupka	divadlo
16:00 představení	velký sál
Kdo je tady slepice	DS Polná
19:30 představení	velký sál
Kdo je tady slepice	DS Polná
21:00 KPR	půdička
21:00 zasedání poroty	kuřárna
cca 22:00 společenský večer	hasičovna
DS Polná	hraje Němčice-cimbál

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnarová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa Šmíd, tisk Minolta

Cena 5 Kč